

[Kurt Hansen.]

gang udenomssnak om fiskernes velerhvervede rettigheder. Hvad er det for nogle velerhvervede rettigheder? Er det en total tømning af havene? Er det det, man er interesseret i? Man snakkede om ens pensioner til alle. Skaffer man dem ved at lave massive nedskæringer inden for de områder, hvor man har forhandlet sig frem til nogle overenskomstsmæssige aftaler? Det, der er tale om her, er jo netop, at der er indgået nogle overenskomster. Det er en del af de goder, man kan få ved at aftale det under overenskomstforhandlingerne. Man må selvfølgelig se det som en del af de lønninger, man faktisk får ved at være ansat. Lønningerne er snævert afhængige af pensionens størrelse. Det er klart, at disse ting hænger meget nøje sammen, og derfor er det helt ved siden af, når man påstår, at det ikke kommer til at spille ind på den lønmæssige side af sagen.

Men jeg vil som sagt bede hr. Voigt svare, om de nævnte kategorier af folk er de rige, om det er dem, der stjæler fra fiskere o. lign.

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Andersen) (Rosk. a.) (FP):

Hr. Otto Mørch er tilsyneladende nu kommet over i de endnu tommere frasers afdeling, idet han begynder at beskyldte fremskridtspartiet for at være et parti, der sår had og misundelse. Det har hr. Otto Mørch helt misforstået. Vi har aldrig udtrykt had eller misundelse over for nogen som helst. Det, vi har foreslået, hr. Otto Mørch, er at afskaffe indkomstskatten. Vi ønsker at indføre et menneskeværdigt, frit samfund med øget selvbestemmelsesret til den enkelte borger. For at kunne opnå det skal der foretages nogle besparelser, og vi tager altså fra en gruppe, som vi i øvrigt mener er privilegeret, som vi har kunnet påvise er privilegeret, idet den er lønførende, har tryk i ansættelsen og alle disse mange, mange ting. Derfor er der en rimelig mulighed for at spare på disse områder og dermed altså yderligere bidrage til at få indkomstskatten afviklet. Det er ikke, fordi vi er misundelige på dem. Vi ønsker bare at indføre denne fornuftige tingenes tilstand: et indkomstskattefrit Danmark, et Danmark, hvor det ikke bliver et kedeligt og surt samfund, som jeg forstod hr. Otto Mørch forestille sig. Jeg kan sige til hr. Otto Mørch, at det bliver et dejligt samfund, et samfund, hvor det enkelte menneske virkelig får mulighed for at trives, for at udvikle sig og for at få virkelig

medindflydelse på sin egen situation. Jeg vil råde hr. Otto Mørch til at se på det samfund med lidt andre briller. Så kan det jo være, at man også dér kan skifte stilling.

Voigt (FP):

En karakteristisk måde, som debatter ofte løber af sporet på, er den, at man i stedet for at holde sig til sagen, når ens argumenter og begrundelser er for svage, som hr. Otto Mørchs var, så drejer det hele en omgang og begynder at angribe modpartens person. Det er vistnok det, der kaldes politisk strategi, at man i en sådan situation forsøger at ændre en forsvarsposition til en angrebsposition, at man med andre ord fører krigen over i fjendens lejr, for nu at sige det på en militær facon. Det er noget, socialdemokratiet holder meget af, og det kan gøres på mange måder. Hvis man er svag i argumenterne, gælder det blot om at fordreje modpartens meninger, skyde ham meninger og synspunkter i skoene, som han ganske vist aldrig har givet udtryk for, men som til gengæld er lette at argumentere imod og nedgøre.

Et andet godt middel er at mistænkeliggøre modparten og hans motiver, så han kan fremstå som en uærlig person, som man i hvert fald ikke kan have tillid til eller respekt for. Endelig består en tredje måde i at bure modparten ind i en eller anden kasse og derigennem gøre sig færdig med ham.

Jo, den politiske taktik og strategi er skam meget sindrigt varieret og et interessant fænomen og er nok et studium værd også for hr. Otto Mørch. Men i virkeligheden findes der intet, der er så ødelæggende og nedbrydende for demokratiet som sådanne metoder, så fægter man nemlig ikke med åben pande, man er en formummet skjælm med kniv i ærmet, og det er hr. Otto Mørch.

Jeg er helt indforstået med, at demokratiet kræver stadig kamp, men det må være en kamp på lige våben, som kan tåle at se dagens lys, ellers er det ikke en demokratisk kamp, og det er ikke en demokratisk kamp, hr. Otto Mørch fører. Den form for politisk debatstrategi afspejler helt klart, at respekten for modpartens synspunkter nogle gange kan ligge på et meget lille sted, den respekt, som i virkeligheden er forudsætningen for en demokratisk livs- og styreform. Den ønsker fremskridtspartiet, og det er forkert, når hr. Otto Mørch pådutter os noget andet.